

Ο Μητροπολίτης Σουηδίας για τη σημασία της μετάνοιας

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Ο [Μητροπολίτης Σουηδίας](#) κ. Κλεόπας μετά την τέλεση της θείας λειτουργίας στον Καθεδρικό Ναό Αγίου Γεωργίου Στοκχόλμης, την Κυριακή του Ασώτου, μίλησε για την έννοια της αμαρτίας και της μετάνοιας.

“Η αμαρτία, η απομάκρυνση δηλαδή από το έλεος του Θεού-Πατέρα, σε μια ζωή πνευματικής αυτάρκειας και άκρατου εγωκεντρισμού, κατέστη μετά την πτώση, φαινόμενο πανανθρώπινο. Η διαφοροποίηση της αμαρτίας ανάμεσα στους ανθρώπους, βρίσκεται στο πώς φανερώνεται στον καθένα”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω η ομιλία του Μητροπολίτη Σουηδίας:

Με την χάρη του Θεού φθάσαμε στην **δεύτερη Κυριακή του Τριωδίου**, κατά την

οποία οι Πατέρες της Εκκλησίας όρισαν να διαβάζεται στην Εκκλησία το απόσπασμα της γνωστής παραβολής του Ασώτου. Επηρεασμένοι από τις πρώτες παρεκτροπές του Ασώτου, προσπερνούμε το ηρωικό στοιχείο που κρύβεται στην συνέχεια της ζωής του. Κι όμως, αυτό το ουσιαστικό και παρήγορο μέρος της ζωής του, έχει σπουδαιότερη σημασία, αφού η παρουσία του Ασώτου εκφράζει έναν αληθινό άνθρωπο.

Στον άνθρωπο που διέπραξε την αμαρτία, η αμαρτωλότητα είναι η δεύτερη φύση του. Η **αμαρτία**, η **απομάκρυνση** δηλαδή από το έλεος του Θεού-Πατέρα, σε μια ζωή πνευματικής αυτάρκειας και άκρατου **εγωκεντρισμού**, κατέστη μετά την πτώση, φαινόμενο πανανθρώπινο. Η διαφοροποίηση της αμαρτίας ανάμεσα στους ανθρώπους, βρίσκεται στο πώς φανερώνεται στον καθένα. Παράδειγμα τα δυο παιδιά της σημερινής παραβολής. Το καθένα με τον τρόπο του, αρνείται την αγάπη του Πατέρα.

Το ξεπέρασμα αυτής της κατάστασης παρουσιάζει τις ηρωικές στιγμές της ζωής μας, που είναι και οι πιο γνήσιες της ανθρώπινης ύπαρξης. **Η πρώτη ηρωική στιγμή του Ασώτου σημειώνεται όταν συναισθάνεται την αμαρτωλότητά του.** «Εἰς ἑαυτὸν δέ ἐλθὼν εἶπε...ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου».

Το δεύτερο σημάδι είναι η ευθύτητά του. Ο τρόπος της επιστροφής του στο πατρικό σπίτι είναι ειλικρινής. Ἀλλωστε ἔνδειξη αυτής της **ειλικρίνειας** ήταν και ο τρόπος που εγκατέλειψε την πατρική προστασία. Με πόσο νεανικό αυθορμητισμό και με ευθύτητα, απαιτεί τα δικαιώματά του. «Πάτερ, δός μοι τό ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας».

Ο μεγαλύτερος γιός έχει μέσα του την ίδια απαίτηση, αλλά δεν την εκφράζει με ειλικρίνεια. Παραπονείται, όταν ξεσπούν τα απωθημένα αισθήματά του: «τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου

εύφρανθῶ».

Τρίτη ηρωική στιγμή του Ασώτου είναι η ανάληψη των ευθυνών, με όλες τις οδυνηρές συνέπειες. Δεν επιρρίπτει ευθύνες σε άλλους, αλλά αναλαμβάνει την ευθύνη των πράξεών του και δέχεται τις συνέπειες. Με την συμπεριφορά του, απομακρύνθηκε από την πατρική προστασία, γι' αυτό δέχεται το αποτέλεσμα της φυγής του, δηλαδή την αποκλήρωση και την απώλεια της υιότητας. «Ουκέτι εἰμί ἄξιος κληθῆναι υἱός σου...».

Όμως, το αποκορύφωμα του ηρωισμού του Ασώτου είναι η **μετάνοιά** του. Μ' αυτήν αναγνωρίζει το χωρισμό από τον Πατέρα και την αποστασία από το σπίτι, συγχρόνως όμως εκφράζει την βαθιά επιθυμία να ενωθεί και πάλι μ' Αυτόν και να βρεθεί και πάλι στο πατρικό σπίτι. Η μετάνοια του ανοίγει όντως την θύρα της Χάριτος.

Στην σημερινή ευχαριστιακή σύναξη, μαζί με την προσευχή μας για τις εκατόμβες των θυμάτων από τον μεγάλο σεισμό που σημειώθηκε προ ολίγων ημερών σε **Τουρκία** και **Συρία**, αλλά και των οικείων εν τη πίστει, ενθυμούμεθα και τον μακαριστό προκάτοχό μου, **Μητροπολίτη Σουηδίας** και ακολούθως πρώην Αμασείας κυρό Παύλο, καθώς συμπληρώνεται ένα έτος από την εκδημία του, και παρακαλούμε τον Αναστάντα εκ των νεκρών Κύριο, να αναπαύσει την ψυχή του από τους κόπους της παρούσης ζωής και για όσα επί 40 συναπτά έτη προσέφερε στην τοπική μας Εκκλησία και να παρεδράζεται στο ουράνιο θυσιαστήριο μετά των Αγίων και των Αγγέλων!

Αδελφοί μου, ο Άσωτος υπήρξε ένας αληθινός άνθρωπος, στην πτώση του και στην ανόρθωσή του. Η σωτηρία του, όπως και κάθε ανθρώπου, είναι έργο και δωρεά του Θεού-Πατέρα. Ας επαναλάβουμε κι εμείς τον λόγο του Ασώτου: «Ἦμαρτον εἰς τόν

ἔξοδο από
τὸν Θεὸν Πατέρα

